

Tove Videbæk (KRF):

Formålet med lovforslaget er at skabe valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen – det er vist efterhånden gået op for os.

Forældre kan således ifølge forslaget vælge den kommunale tandpleje fra og få 65 pct. af udgifterne til den privatpraktiserende tandlæge i forbindelse med behandling af børnenes tænder dækket af kommunen. Ligeledes kan forældre vælge en tandpleje i andre kommuner.

Der er tidligere blevet indført frit sygehusvalg og frit valg i hjemmeplejen, og nu er turen så kommet til den kommunale tandpleje.

Kristeligt Folkeparti er også for frit valg-tanken, men har måske ikke den samme stålsatte tro på, at indførelse af markedslignende ordninger i den offentlige sektor nødvendigvis og altid vil medføre forbedringer alle steder. Kristeligt Folkeparti har ikke en forestilling om, at frit valg og øget konkurrence i ethvert tilfælde er godt. Derimod mener Kristeligt Folkeparti, at den sunde fornuft må råde. Det betyder, at der må tages stilling ud fra en konkret vurdering i de enkelte tilfælde.

Når det drejer sig om den kommunale tandpleje, er der, som det fra flere sider ganske rigtigt er blevet nævnt, tale om en klar succes.

Børns tænder er i dag langt bedre end for blot få årtier siden, og – hvad der er endnu vigtigere – det er alle børn, der har gode tænder, ikke bare de bedst stillede børn, der kommer fra gode hjem, også børn fra udsatte hjem sikres via den nuværende ordning en god tandpleje. Den kommunale tandpleje er med andre ord værd at være – om, der er absolut ingen grund til at slå dette system i stykker, og jeg har for min del aldrig hørt kritik af den.

På den anden side er der også ting, der taler for, at frit valg i et vist omfang kan være en forbedring.

For det første vil dette forslag ved en vedtagelse betyde forbedringer for de familier, der af den ene eller anden grund vælger en privatpraktiserende tandlæge, måske fordi barnet er blevet så glad for og vant til den private tandlæge, som man er begyndt hos.

For det andet kan det ikke udelukkes, at muligheden for, at forældre vælger den kommunale tandpleje fra, vil give et sundt pres, således at kvaliteten og servicen er af en stabil, høj standard. Således kan den foreslåede ordning fungere som en slags sikkerhedsventil i kommuner, hvor kvaliteten måske ikke lever op til en forventelig normal og høj standard.

F.eks. har indførelse af frit valg på tandplejeområdet for børn og unge i Høje Taastrup ifølge tandlægenes nye tidsskrift været en succes. Og med en egenbetaling fra forældrenes side på ca. 300-400 kr. for en behandling vil de færreste forældre, selv de mere velstillede, formentlig ikke vælge den kommunale tandpleje fra, medmindre der er rigtig god grund til det.

På den baggrund – både noget for og noget imod – er det Kristeligt Folkepartis vurdering, at vi ikke umiddelbart kan stemme for forslaget, men vi vil heller ikke stemme imod det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke for denne engagerede modtagelse af regeringens forslag. Det har jo ikke just været nogen tandløs debat, kunne man sige.

Min egen indgang til det her minder i virkeligheden meget om den, som fru Tove Videbæk anlægger – om end jeg når en lidt anden konklusion, for i sagens natur støtter regeringen sit eget forslag – altså den sådan meget praktiske indfaldsvinkel: Hvad er det for en virkelighed, folk lever i og lever med, og hvad er det for nogle vilkår, vi giver befolkningen?

Selv om den danske børnetandpleje er en overmåde stor succes med opbakning fra mere end 99 pct. af børnene, er der altså forældre, der af grunde, som jeg ikke skal blande mig i, føler, at det passer bedre ind i deres familieliv at vælge den tandlæge, der så i øvrigt er familiens. For mig er det ikke højstemt ideologi at give dem nogenlunde de samme muligheder som de 99,5 pct., der vælger det kommunale tilbud. Det er sådan set udtryk for sund fornuft.

Kl. 19.25

Når hr. Kamal Qureshi taler i voldsomme vendinger om, og jeg citerer ordret, hvad der blev sagt, at vi nu »pålægges forældrene at betale«, er det jo rendyrket sludder. Der er ikke nogen, der pålægges noget som helst. Vi har et flot kommunalt børnetandplejetilbud, og der er allerede i dag en mulighed for, at forældrene på deres børns vegne vælger det fra, altså med den konsekvens, at de skal betale 100 pct. Det retter vi noget op på ved at skabe en ordning, som stiller disse forældre bedre, end de er i dag. Det er at, og jeg citerer så igen, »forkæle de rige«.

Jeg synes, det er en vildt opskruet retorik, og jeg forstår i øvrigt heller ikke, hvori forkælelsen består, for jeg forstår jo, at man grundlæggende har det synspunkt, at det tilbud, der gives i den